

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

1877. Έστία. Εκδίδεται κατά κυριακήν. Έτος Δ'. Τόμος II, 23 Σεπτεμβρίου 1879. Αριθ. 195 (143). Λεπτά 20. Αθήναι, γραφιστὸν τῆς Έστίας, ὁδὸς Σταδίου, ἀριθ. 6, 4^{ον}, σ. 16. Περιεχόμενα: Σφραγὶς τοῦ δικητοῦ Βλαχου καὶ Ζυγοῦ ἐν ἔτει 1832. — Περὶ τῶν ἐπαρχιῶν τούτων, ὑπὸ Α. Ζ. Μάρουκα. — Σημεῖα πολιτικῶν ἠθῶν: Ἡ πρώτη ἐνδὲς ὀπουργοῦ. — Καλλωπισμὸς τῶν Παρισίων. — Καλλωπισμὸς τῶν Ἀθηνῶν. — Αἰγυπτιακαὶ ἐλευθεριότητες. — Τελεολογικὴ φιλοσοφία τοῦ Ἑβραίου Ένυ. — Γνώμαι καὶ κρίσεις ἠθικαὶ τοῦ δουκὸς Δε-λα-Ρουφουκά. — Δάνειον πνεύμα. — Ἀλλήθειαι. — Ἡμεῖς συμβουλή καὶ ἔβδομάδα.

1878. Κανονισμὸς τοῦ Ζακπείου ἀνωτάτου ἑλληνικοῦ ἐκπαιδευτηρίου τοῦ ἠγέως φύλου ἐν Κωνσταντινουπόλει, ἰδρυθέντος τῷ 1875, ἀνεγνωρισμένου ὑπὸ τῆς ἑλληνικῆς κυβερνήσεως ἰσοβαθμοῦ τῷ Ἀρσακίῳ. Ἐν Κωνσταντινουπόλει, 1878, τόμοις Σ. Γ. Βαυτορά καὶ Σοῦ, 8^{ον}, σ. 1—54. [Ἄρθρον Γ. Σκοπὸς τοῦ Ζακπείου, ἀνωτάτου ἑλληνικοῦ ἐκπαιδευτηρίου τοῦ ἠγέως φύλου ἐν Κωνσταντινουπόλει, ἰδρυθέντος τῷ 1875, ἐστὶν ἡ τῶν θυγατέρων τῆς Ἀνατολῆς ἑθνικὴ διαπαιδαγώγησις, ἠθικὴ μόρφωσις καὶ ἐπιστημονικὴ εἰς ἀδιάσειστος τῆς πρώτης καὶ μέσης ἐκπαίδευσίσεως, ἵνα ἐπιτελέσῃ τὸν ἀληθῆ αὐτῶν προορισμὸν ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐν τῇ κοινωνίᾳ].

1879. Διὰ τῆς ἀπειρίας τῆς αἰτίας τῆς ὑπὸ τῶν Λατίνων ἀλώσεως τῆς Κωνσταντινουπόλεως μετὰ τριῶν ἡμερῶν ὑπὸ τοῦ καθηγητοῦ Θεοδοσίου Β. Βενιζέλου. Ἀθήνησι, ἐκ τοῦ τυπογραφείου «Ἑρμοῦ», 1879, 8^{ον}, σ. 84, ἄρ. 1. [Ἡ διὰ τῆς ἀπειρίας καὶ ἐν τῷ 1879 τῷ 2^ῳ τόμῳ τοῦ περιοδικοῦ «Ἀθηναίου»].

1880. Πρακτικὰ τῆς ἐν Ἀθήναις Ἀρχαιολογικῆς Ἐταιρείας ἀπὸ Ἰανουαρίου 1878 μέχρι Ἰανουαρίου 1879. Ἐν Ἀθήναις, τόμοις Ἰω. Ἀγγελοπούλου, 1879, 8^{ον}, σ. 48 (Μετὰ πινάκων).

1881. Τὰ παράπανα τοῦ Ἰερο-Θωδῶρου τοῦ Κρητικοῦ. Ἐν Ἀθήναις 1879. Σελ. 20. [Ἐν τῷ 1879 ἔχει ἡμερομηνίαν Ἀγίου Πνεύματος εἰς τὰς 20 τοῦ δευτεροπόλεως 1879 καὶ ὑπογραφήν Ἰερο-Θωδῶρος Ἀσπρομάδασος]. [Ποίημα εἰς γλῶσσαν κρητικὴν μετὰ ἐπισηματικῶν λεκτικῶν σημειώσεων, ἐν ᾧ ἐκτίθενται αἱ ὁπῆρ ἐλευθερίας ἀγῶνες τῶν Σφακιανῶν καὶ ἐκφέρεται παράπανον ἐπὶ τοῖς ἀναξιοπαθήμασιν αὐτῶν].

Ἀπὸ τῆς προσέχουσας κυριακῆς ἀρχεῖται ἡ Έστία τῆς δημοσιεύσεως μεταφράσεως τῆς «Μαγδαληνῆς», μυθιστορίας τοῦ Ἰουλίου Σανδῶ, βραβευθείσης παρὰ τῆς Γαλλικῆς Ἀκαδημίας. Ἡ μετάφρασις ἐγένετο ὑπὸ τῆς δεσποινίδος Ἐλένης Σκαρλάτου Ζούτσου, ἧς καὶ ἄλλα ἔργα ἠτύχησε νὰ δημοσιεύσῃ ἡ Έστία.

Ἐύφημον μνηστὸν ποιοῦσι πολλοὶ γαλλικαὶ ἐφημερίδες τοῦ διηγήματος τοῦ κ. Δ. Βικέλα «Λουκῆς Λάρας», οὗ τινος, ὡς ἀνηγγελλόμενον ἐν τῷ 1894 Δελτίῳ, ἐδημοσίευσεν πρὸ μικροῦ μεταφράσιν εἰς τὴν γαλλικὴν ὁ Μαρκήσιος κ. Σαίντ-Ἰλαίρ. Τὸ Πίγαρο (17 Σεπτεμβρίου) ἐδημοσίευσεν ἀποσπάσματα τινὰ τοῦ διηγήματος τούτου, ἡ δ' Illustration (20 Σεπτεμβρίου) γράφει τὰ ἐπόμενα: «Ο κ. Δ. Βικέλας εἶνε γνωστὸς ἐν Ἑλλάδι ὡς δημοσιεύσας πλὴν ἄλλων ἔργων, ἀμύλογγον ποιημάτων καὶ ἑμμετρον μεταφράσιν τριῶν ἐκ τῶν πρώτιστων δραμάτων τοῦ Σαίξπηρου. Ἐγραψε δὲ καὶ ἱστορικὴν μελέτην περὶ Βυζαντινῶν. Ἡ δὲ διὰ τοῦ Λουκῆ Λάρα εἰσέρχεται καὶ εἰς τὴν μυθιστορίαν ἐὰν δύναται τις νὰ ὀνομάσῃ αὐτῶν διηγήσιν, ἐν ᾗ ἡ ἀκριβεστάτη ἱστορία εἶνε στυγρῶς συνδεδεμένη μετὰ τοῦ πλαστοῦ. Καὶ τοι δὲ ἡ πρόξις ἐπιτελεῖται κατὰ τὴν στιγμὴν τῆς ἑλληνικῆς Ἐπαναστάσεως ἀλλ' ὁμοίως οὔτε τοῦ Βύρωνος τὴν λαμπρὰν ἐποποιίαν οὔτε τὴν τοῦ Κανάρη χαράσσει ὁ κ. Βικέλας. Ἐν τῷ μέσῳ τῶν μεγάλων ἐκείνων γεγονότων ἠθέλησεν ἀπλῶς νὰ παρουσιάσῃ νέον καλὸν καγαθὸν μὲν, ἀλλ' ἄνευ μεγάλων πόθων ἑθνικῶν. Μάρτυς ἀκούσιος τῆς Ἐπαναστάσεως μανθάνει τὰ κατ' αὐτὴν φέροντα τοῦς ἄλλοτε μὲν ἡρόμους καὶ ἠρόχους νῦν δὲ ἐξεγερμένους καὶ ὑπερβώδεις τόπους, ἔνθα ὁ πατήρ αὐτοῦ μετήρχει τὸ ἔμποριον καὶ κλιπίζει νὰ τὸν διαδεχθῇ.

Ἐκ τῆς ἀντιθέσεως δὲ ταύτης παράγεται τὸ διάφορον τοῦ βιβλίου. Ο κ. Βικέλας δὲν ἠδύνατο νὰ τύχῃ εἰσηγητοῦ ἀπολαύοντος πλείονος συμπάθειας παρὰ τῷ γαλλικῷ κόνι. Συγγραφῆς χαρίεντος ἑλληνιστοῦ διακεκριμένου, τοῦ νεωτέρου τῶν ἱστωρῶν καὶ ἐκ τῶν δραστηριοτάτων μελῶν τοῦ ἐν Παρισίοις Συλλόγου πρὸς διάδοσιν ἐν Γαλλίᾳ τῶν ἑλληνικῶν γραμμάτων, τοῦ μαρκήσιου κ. Σαίντ-Ἰλαίρ καὶ μόνον τὸ ὄνομα εἶνε ἰσχυρῆς τῆς ἀξίας τοῦ συγγραφέως, ὃν ἐκρίναν ἄξιον νὰ ἐμφανισθῇ ἐνώπιον ἡμῶν ἐν τῇ χορείᾳ τῶν ἀρίστων συγγραφέων τῆς ἑλληνικῆς φιλολογίας.

— Ὁ καθηγητὴς κ. Αὐγουστός Βίλις δημοσιεύει ἐν τῷ Magazine für die Literatur des Auslandes, τῆς 20 Σεπτεμβρίου, μακρὰν μελέτην περὶ τοῦ Ἀριστοτέλους Βαλαωρίτου.

— Ἡ Revue politique et littéraire (20 Σεπτεμβρίου) δημοσιεύει διὰ τῆς τοῦ κ. Δ. Βικέλα περὶ τοῦ ἰσχυρῶς ἐκδοθέντος, ὑπὸ τοῦ ἐν Ἀμβούργῳ καθηγητοῦ κ. W. Wagner, συγγραμματος «Ἀλφάβητος τῆς ἀγάπης».

— Αἱ «Νεαὶ Ἰδέαι» δημοσιεύουσιν ἀποσπάσματα τῆς ἐν τῷ Contemporary Review καταχωρισθείσης πραγματείας τοῦ ἑφημερίστου τοῦ Πανεπιστημίου κ. Ν. Καζάκη «Πολιτικὸς καὶ πνευματικὸς βίος ἐν Ἑλλάδι». Τὰ περιεχόμενα τῆς περιουσιώδους ταύτης πραγματείας εἶσι τὰ ἐπόμενα: Ἡ Ἑλλάς κατὰ τὴν τελευταίαν ἀναστάσει ἐν τῇ Ἀνατολῇ. Ἄντι τῆς οὐδαιότητος αὐτῆς. Ἑλληνισμὸς καὶ Πανολαδικισμὸς ἐν τῇ Ἀνατολῇ. Καθόλου τῆς Ἑβραϊκῆς ἀπέγαντι τῆς σλαβικῆς φιλοκτημοσύνης. Ἑλλάς καὶ Ἀλβανία. Ἐυλοία τῶν Ἀλβανῶν ἐπὶ τῆς Ἡπείρου ἐξουσίας. Ἑλληνισμὸς Ἰωνικῶν καὶ σωματικῶν αὐτῶν ἐν τῇ νεωτέρᾳ ἑλληνικῇ ἱστορίᾳ. Ἐσωτερικὸς πολιτικὸς βίος ἐν τῇ Ἑλλάδι. Ἡ ἰστορία πολιτικὴ πάλιν κατὰ τὴν τελευταίαν δεκαετηστεῖαν. Χωρὴ καὶ κοινωνικὴ, ἐμπορικὴ, βιομηχανικὴ καὶ πνευματικὴ κίνησις καὶ πρόβος κατὰ τὴν τελευταίαν πεντηκονταετηστεῖαν. Σχολογὸι καὶ ἀποστολῆ αὐτῶν, Συνέδριον Συλλόγων. Ἐθνικὸν Πανεπιστήμιον. Πνευματικὸς ὄργανος τοῦ ἔθνους, εὐρυτέρως ὁμιλέται λαμβάνων διαστάσεις. Προϊόντα τινὰ τοῦ διανοητικοῦ βίου τοῦ ἔθνους κατὰ τὴν τελευταίαν περίοδον. Ὁ Ἑλληνισμὸς ὡς ἐκπολιτευτικὸς παράγων καὶ ἠθικὴ δύναμις ἐν τῇ Ἀνατολῇ. Προσδοκίαι αὐτοῦ ἐξ Ἑβραϊκῆς πρὸς καταπολέμησιν τοῦ Πανολαδικισμοῦ κτλ.

— Αἱ ἐν Ἀθήναις ὑπὸ τῆς Γαλλικῆς Σχολῆς ἐπιχειρηθεῖσαι ἀπὸ τινων ἑτῶν ἀνασκευαὶ ἐπιρατώθησαν καὶ διὰ τὸ ἔτος ταῦτο, ὃ δὲ διευθύνων αὐτὰς κ. Pomolle, πρῶτος ἐταῖρος τῆς σχολῆς ταύτης, νῦν δὲ καθηγητὴς ἐν Ναντῷ, ἀπῆλθεν ἤδη εἰς Γαλλίαν. Τὰ ἐπιτελεθέντα κατὰ τὸ ἔτος ταῦτο ὡς καὶ τὰ ἐπόμενα τῶν παρελθόντων, ἐτῶν μετεκομίσθησαν εἰς Ἰδύκιον. Ἡ δὲ γνωστὴ διγλωσσία, ἑλληνικὴ καὶ φοινικικὴ, ἐπιγραφῆ, μετεκομίσθη ἐνταῦθα εἰς τὸ μαρμαροῦν τοῦ Παρθενείου.

— Ἐξεδόθη ἐν Ἀθήναις νέα ἐφημερίδα ὑπὸ τῶν τίτλων 1821, ἐν Ναυπλίῳ δὲ ἡ «Πρόβος».

— Ἡμεῖς οὐ πολὺ ἐκδοθήσεται ὑπὸ τοῦ κ. Σ. Κ. Σακίλλαρ-πούλου, καθηγητοῦ τοῦ ἐν Ἀθήναις Γ' γυμνασίου, ἡ ἱστορία «Ρωμαϊκῆ». Ἐπὶ τοῦ καθηγητοῦ δὲ τοῦ αὐτοῦ γυμνασίου κ. Δ. Πατισσοπούλου μέλλει νὰ ἐκδοθῇ ἡ ἱστορία τῶν Ἀνατολικῶν Ἑθνῶν καὶ τῆς Ἑλλάδος εἰς ἑν τεύχος, πρὸς διδασκαλίαν ἐν τῇ α' τάξει τοῦ Γυμνασίου.

— Ἀγγέλλεται ἡ ἐκδοσις τῶν ἐξῆς συγγραμμάτων:

α'. «Περὶ εὐθύνων τῶν ἡγεμόνων καὶ τῶν ὀπουργῶν μετὰ ἱστορικῆς εἰσαγωγῆς καὶ δογματικῆς πραγματείας ἐπὶ τοῦ θεσμοῦ τῆς νεωτέρως συνταγματικῆς εὐθύνων τῶν ὀπουργῶν λαμβανόμενων ἐπ' ὄψιν τῶν παρὰ ταῖς διαφόρους πολιτείας ἰσχυρότων ἢ ἰσχυρότων συνταγμάτων, τῶν περὶ εὐθύνων ὀπουργῶν νόμων καὶ πολλῶν ὀπουργικῶν δικῶν, ἐν αἷσι καὶ αἱ ἐν τῇ νεωτέρᾳ Ἑλλάδι, ὅπου τοῦ δικηγόρου κ. Ἰωάννου Ἀραβάντινῶν».

β'. «Βιογραφία τοῦ Βενιαμίν τοῦ Ἀσοβίου μετὰ τριῶν ἐν χειρογράφῳ σωζωμένων ἐπιστολῶν αὐτοῦ ὡς καὶ δύο λόγων, τοῦ ἐνδὲς ἀνεκδότου ὄντος, ὑπὸ τοῦ ἐν Ἄδωναις κ. Γ. Α. Ἀριστέιδου».

γ'. «Ναυτικὸν Ἡμερολόγιον κατὰ τὰς παρατηρήσεις τοῦ ἀγγλικοῦ ναυαρχοῦ, ἐμπειροῦ καὶ τὸ μαθηματὰ τῆς τεπρακτικῆς καὶ θεωρητικῆς ναυτικῆς ἐπιστήμης κατὰ τὰ συγ-

ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ

817. Εξέλιξι αριθμῶν ὡστε εἰν προσέθεσις εἰς τὸ τριπλάσιον ἑκάστου τῶν αὐτῶν τὸ ἄθροισμα τῶν λοιπῶν πέντε καὶ παράγωγοι οἱ ἀριθμοὶ 82, 86, 94, 98, 106, 110.

818. Ἐντός 4 τετραγώνων ἀριθμητικῶν κατὰ θέσιν ἀριθμῶν μίγα τετραγώνων ἢ εἰς τὰ ἀριθμητικὰ ψηφία 1-64 οὕτως ὡστε εἰν ἀθροισθῆσι πρῶτον τοὺς ἀριθμοὺς ἑκάστου τῶν 4 τετραγώνων, (καθῆτως, ὀριζοντίως, καὶ διαγωνίως) καὶ ἔπειτα, ἠνωμένων αὐτῶν, εἰς τὸ μέγα τετράγωνον, ἑξατάσθῃ τὸς ὅλου τὰ ἀθροίσματα (καθῆτως, ὀριζοντίως, καὶ διαγωνίως) ὡς καὶ πρὶν τῶν τεσσάρων, καὶ ὡς τὰ 58 ἀθροίσματα πάντα διάφορα μεταξὺ τῶν, ἦτοι ἀδῶν αὐτῶν καὶ ἄ τῶν πρὸς ἑτέρον.

819. Τῆς δημόσιας παροικίας «Βάνε» καὶ ἡ κοσμίως τὸν ἀνάστης μετὰ τοὺς πραγματευτάδας τίς εἶνε ἡ ἀντιστοιχία ἀρχαῖος

ΚΥΡΙΑΚΗ Δευτέρα ΤΡΙΤΗ ΤΕΤΑΡΤΗ Πέμπτη ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ Σάββατον

820. Ἐ τὴν φθῶν εἶμαι ἔρρονον καὶ λαν ἀναγκαῖον Ἐάν ὁμως τὸ πρῶτόν μου θέσθῃ ὡς τελευταῖον, Τότε καὶ ἐγὼ εἰς τὴν σαίρην εἶμαι τῶν ἀθανάτων, Κ' εἰς τὸν Ὀλυμπον οὐκ εἶνός θείων δαιμόνων.

821. Ζῶον τετράκουν θὰ ἴδῃς, ὀλοκλήρος ἐν μείνω Τροφῇ σου καθημερινῇ, ἀν λείψῃ τι, θὰ γίνω.

822. Εἰς πανηγύρεσι καὶ ἑορταῖς πιστὸς σου φίλος εἶμαι Καὶ συμβουλὴ σου ἀψευδῆς ἐνὸς ἀπὸ σου καίμαι Ἀπατεῶνες οἱ λοιποὶ, ἐγὼ μόνος δὲν κροῖτω Κανένα σου ἐλάττωμα, τὰ πάντ' ἀποκαλύπτω Μὴ μὲ καλέσῃς, κόλακα, ἐγὼ δὲν κολακεύω, Ἐάν τὰς καλὰς πράξεις σου μιμοῦμαι καὶ ζηλεύω. Ἄν ὁμιλῶς παίζοντα καὶ ἐγὼ σὲ παίζω, εἰς τί πταίω; Ἄν μὲ φιλάσῃς, σὲ γελῶ ἐν κλαύσει, καὶ ἐγὼ κλαίω. Οὐδὲλως σοὶ χαρίζομαι, οὐδὲ κεραῖαν μίαν Ἀναταπέδοτον στήν στήν παραγορῶ μωρίαν. Μὴ χάλειπῃς, καὶ αὐτὰ τὰ ἔνωθι αὐτῶν μόνον Μέσον ἐμοῦ διδάσκουσι χωρὶς κανένα πόνον Ἄλλ' ὅσω εἶμαι ὀγιθῆς, μὲ βλάπτεις, μὲ θωπεύεις Ἡσθῆτος; ἀλλομόνον! καὶ δὲν μὲ νοσηλεύεις. Ἀπέθανε; ἀχάριστος ὡς εἶσαι καὶ ἀγνώμων. Οὐδὲ τῆς μετ' ἀετιοῖς, μὲ βίπτεις εἰς τὸν δρόμον.

823. Rebus [Τὸ λῶν ἀετὶς εἰσέρχεται εἰς τὸ ποταμὸν.]

824. Si on se bles si cleux d'une for e une maladie que.

825. Mot carré Lectrice, mon premier est notre commun père, Pour être mon second il vous faut un éros, Votre sort est mon troisième; pour peu qu'il soit jaloux; Aimez bien mon dernier, enfants; c'est votre mère.

826. Avec mon cœur je vous nourris; En me l'ôtant je vous détruis.

807. Τὸ ὄνομα τοῦτο τοῦ ξεδρακώτου. (sans-culotte) ἰδῶθι τὸ πρῶτον ἐν τινι σατύρῳ εἰς τὸν πτωχὸν ποιητὴν Gilbert ὑπὸ συγγραφῆς τινὸς, ὅστις ἐπιζητῶν ἔδραν ἀκαδημαϊκοῦ ἐκολάκευε τοὺς ἀθῶνα καὶ τοὺς μέλλοντας συναδελφούς του σατυρίζων τὸν Gilbert καὶ ἐξαιτελλίζων αὐτὸς τὴν πενίαν ἧτο δὲ φαίνεται ὁ ποιητὴς διὰ τῆς τῶν ἀκαδημαϊκῶν.

808. Βραδύτερον, τὸ 1790, ὅτε ποτὶ ὁ Maury ἠγόρευεν ἐν τῇ πρώτῃ Ἑθνικῇ συνέλευσει τῶν Γάλλων, ἀπήρσατο δὲ κατὰ τὸ σῆμα ὁ λόγος αὐτοῦ εἰς τὸν ὄχλον, ὅστις καὶ ἰθροῖθι ἀπὸ τῶν θεωρητικῶν, ὁ ἀδδῆς παρεκάλεσε τὸν πρόεδρον νὰ ἐπιβάλῃ σιγὴν εἰς τοὺς ξεδρακώτους, δελφῶς τοὺς ἐν τοῖς θεωρητικῶν τῆς συνέλευσεως βακωνδῆτας. Ἐκτότα τὸ ὄνομα παρέμεινε δηλοῦν τὸν ἐπαναστατικὸν ὄχλον καὶ ἔγινετο δεκτὸν ὄχι μόνον ὑπὸ τοῦ ὄχλου αὐτοῦ, ἀλλὰ καὶ ὑπὸ τῶν κολάκων τοῦ ὄχλου, τῶν δημαγωγῶν.

809. Ὁ Maury φημιζέται πλὴν ἄλλων καὶ διὰ τὰς εὐφειὰς αὐτοῦ ἀπαντήσεσι. Οὕτω λ. χ. ὅτε ὁ μαινόμενος ὄχλος ἐζήτει, ὅπως τότε ἔγινετο, διὰ κραυγῶν νὰ δολοφῆσθαι αὐτὸν εἰς τὸν φανὸν (à la lanterne), ἐνὰ ἐκείθεν τὸν ἀπαγορεύνηση, ὁ Maury ἀπεκρίθη· «Ὅθι βλέπετε, τότε καθαρώτερά;» — καὶ ὅτε ὁ Μινναβραζ ἔλεγεν εἰς τὴν συνέλευσιν· «Ὅθι περιεκλείω τὸν ἀδδῶν Maury εἰς φαῖλον κύκλον» — «Ὅθι εἰς λοιπὸν νὰ μὲ φιλήσῃς;» ἀνέκραξεν ὁ Maury. Τῷ 1808 ὁ Maury, καρδινάλιος ὢν, ἐπαρουσιάσθη τὸ πρῶτον πρὸς τὸν Ναπολέοντα καὶ ἀγαθὸν ἔκτραμν ὑπὸ τῆς συγκινήσεως. «Τί ἔχετε, κύριε Καρδινάλιε;» ἠρώτησεν ὁ αὐτοκράτωρ — «Μεγαλειότητε, ἀπεκρίθη ἐκεῖνος, ποτὶ δὲν ἐφάνην τρέμων ἐνώπιον ἐνὸς μεγάλου ἔθνους καὶ τρέμων τώρα ἐνώπιον ἐνὸς μεγάλου ἀνδρός.»

810. 3 1 21 18 22 25 23 5 8 4 24 2 10 15 14 7 19 17 13 9 6 20 12 11 16

Table with 5 columns and 5 rows of numbers: 3 1 21 18 22, 25 23 5 8 4, 24 2 10 15 14, 7 19 17 13 9, 6 20 12 11 16

811. Πῦρ, ριπὴς, ἀσπίς, ῥιψασπίς.

812. Rebus puzzle with a grid of letters forming the word 'PIRE'.

813. Ροζὸ (R-ose). — 814. Μορ-εὺρ — 815. 6,000 francs le barbare! (barre, barre).

Ἄσκησις, τόποις Πέτρου Περρῆ.